

Notte e Giorno — *Club Monteverdi*

Palau Fronteres

Dijous, 16 de febrer de 2023 – 20 h

Petit Palau

Amb el suport de:

Membre de:

Programa

Notte e Giorno:

Anaïs Oliveras, *Euridice*

Soledad Cardoso, *Arianna*

Mariona Llobera, *Poppea*

Matthew Thomson, *Orfeo*

Antonio Fajardo, *Zefiro*

Edwin García (tiorba), *Claudio*

Jordi Pérez Solé, *direcció escènica i
dramatúrgia*

Concert dramatitzat sobre obres de **Claudio
Monteverdi** (1567-1643)

- 1- "Intrata" de l'*Orfeo, favola in musica*
- 2- "Introduzione al Ballo" de *Madrigali guerrieri et amorosi*
- 3- "Zefiro, torna" de *Scherzi musicali*
- 4- "Si dolce è'l tormento" de *Quarto scherzo delle ariose vaghezze*
- 5- "Vorrei baciarti" del *Settimo Libro dei madrigali*
- 6- "Ah, dolente partita" del *Quarto libro dei madrigali*
- 7- "Di misera regina" d'*Il ritorno d'Ulisse in patria*
- 8- "Damigella tutta bella" de *Scherzi musicali a tre voci*
- 9- "Superbo è l'uom" d'*Il ritorno d'Ulisse in patria*
- 10- "Pur ti miro" de *L'Incoronazione di Poppea*
- 11- "Ohimè, ch'io cado" del *Quarto scherzi delle ariose vaghezze*
- 12- "Sì ch'io vorrei morire" del *Quarto libro dei madrigali*
- 13- "Rosa del ciel" de l'*Orfeo, favola in musica*
- 14- "Io mi son giovinetta" del *Quarto libro dei madrigali*
- 15- "Sento un certo non sò ch'è" de *L'Incoronazione di Poppea*
- 16- "Lamento della Ninfa" de *Madrigali guerrieri et amorosi*
- 17- "Lamento d'Arianna: Lasciatemi morire" de *Il sesto libro dei madrigali*
- 18- "Dolci miei sospiri" de *Scherzi musicali a tre voci*
- 19- "Io non dirò qual sia... Lasciate i monti" de l'*Orfeo, favola in musica*

20- "Movete al mio ben suon" de *Madrigali guerrieri et amorosi*

Durada del concert: 65 minuts, sense pausa.

#clàssics #nousformats

Poema

Mudances

canviar de casa, abandonar
trossos de sentit en una
arquitectura, desendreçar
l'ara, fer de l'instant
memòria, fer un tall precís
entre el desig i
l'abast, pensar la mà,
no desplegar-la sobre el cos
altre, desterrar uns
fonaments, ofegar una
llum, altre enllà de la nosa.

cloure, i de nou.

Eduard Escoffet

El terra i el cel (LaBreu edicions, 2013)

Palau de la Música Catalana

Abonaments
a la carta
a partir de
3 concerts!

Mitsuko Uchida
& Mahler Chamber Orchestra

Grigory Sokolov

Missa en Si menor de Bach
amb John Eliot Gardiner

La bella molinera de Schubert
amb Christoph Prégardien

Quartet Casals

La Patètica de Txaikovski
amb Teodor Currentzis

Il ritorno d'Ulisse in patria de Monteverdi

Goyescas de Granados
amb Javier Perianes

... i més de 100 concerts!

Abonaments a la carta fins al 15% de descompte.

Comentari

Benvingudes i benvinguts al Club Monteverdi. L'espectacle és a punt de començar. Per gaudir-ne de manera plena, els convidem a descarregar-se la nova aplicació Club Monteverdi, a través de la qual podran viure relacions amoroses inoblidables gràcies a la música de Claudio Monteverdi.

L'aplicació *Club Monteverdi* és la porta d'entrada a la divertida comèdia musical que *Notte e Giorno* presenta avui al Palau de la Música. En travessar-la, sis personatges es llencen de cap a un joc de cites encreuades i girs inesperats. La música de Claudio Monteverdi, figura innovadora i revolucionària que va guiar la transició del Renaixement al Barroc musicals, serà el vehicle de les seves emocions, anhels i misèries.

A través de madrigals i àries d'òperes de Monteverdi, els sis personatges tractaran de viure la seva cita somiada: romàntica, furtiva, a cegues, inesperada, fortuïta, ensucrada, subversiva, excitant o fins i tot a tres bandes. La música de Monteverdi es presta magníficament a aquesta tasca. El compositor cremonès va ser pioner en l'ús dels *affetti musicali*, figures retòriques amb les quals expressava els significats emocionals del text, i va desenvolupar noves tècniques i recursos musicals per fer-ho.

Els usuaris de l'aplicació triaran la música de Monteverdi segons el tipus de relació que vulguin tenir: el madrigal *Vorrei baciarti* els predisposarà a una connexió amb un alt nivell de sensualitat (“Vorrei baciarti, o Filli, ma non so come”); una trobada amb l'ària *Rosa del Ciel* proporcionarà una experiència molt romàntica i casta (“Vedesti mai di me più lieto e fortunato amante?”); si el que es prefereix és una cita de fracàs catàrtic, l'ideal és el *Lamento d'Arianna* (“Mirate di che duol m'ha fatto herede l'amor mio, la mia fede”); *Pur ti miro* pujarà la temperatura carnal de la trobada (“Pur ti miro, pur ti godo, pur ti stringo, pur t'annodo”); *Si dolce è'l tormento* funcionarà molt bé per recrear-se en turment d'una relació impossible (“E l'empia ch'adoro mi nieghi ristoro”); *Dolci miei sospiri*, per aventurar-se a viure una experiència delicada (“Dolci miei sospiri, dolci miei martiri, dolce mio desio, e voi dolci canti”); *Ah, dolente partita* assegurarà una ruptura èpica al final de la cita (“E sento nel partire un vivace morire”); si el que es busca és una alta càrrega sexual, s'ha de triar *Si ch'io vorrei morire* (“Ahi bocca, ahi baci, ahi lingua! [...] Sì, ch'io vorrei morire”), i per a les trobades festives, que soni *Lasciate i monti* (“E in questi prati, ai balli usati, vago il bel piè rendete”).

Tot i els avenços que la humanitat ha assolit els darrers quatre-cents anys, les emocions i els sentiments que Monteverdi i els seus coetanis van poder sentir i viure no són gaire diferents dels que sentim avui dia. Els poetes renaixentistes els donaren forma de textos i cançons. Avui dia els algoritmitzem en aplicacions.

Miquel Gené, musicòleg i crític musical

Biografies

Anaïs Oliveras, soprano

Nascuda a Cabrils (el Maresme, Barcelona), inicià els estudis musicals al Conservatori Municipal de Barcelona i posteriorment a la School for Creative and Performing Arts de Cincinnati (Ohio). El 2012 obtingué el títol de grau superior a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC) i el 2013 el Màster en Interpretació de la Música Antiga per la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB). Compaginà els estudis musicals amb la llicenciatura de filologia anglesa a la Universitat Central de Barcelona i cursà un Erasmus a la Goethe Universität de Frankfurt amb Main (Alemanya).

Treballa habitualment amb La Capella Reial de Catalunya, Cor de Cambra del Palau de la Música, Ensemble O Vos Omnes, Música Ficta Madrid, Cor Cererols, Cor de Cambra Francesc Valls, Bach Collegium Barcelona i Vozes d'Al Ayre Español, entre d'altres. Com a solista ha treballat amb Hespèrion XXI, Orquestra Barroca Catalana, Orquestra Simfònica de Sant Cugat, Bach Collegium Barcelona, Orquestra de l'Empordà i La Fura dels Baus, entre d'altres, interpretant repertori medieval, oratori barroc, clàssic i romàntic.

Ha cantat sota la direcció de Jordi Savall, Eduardo López Banzo, Enrico Onofri, Salvador Mas, Josep Vila, Mireia Barrera, Lluís Vilamajó, Mara Galassi, Lorenzo Coppola, Emilio Moreno, Xavier Puig, Raúl Mallavibarrena, Fabio Biondi, Pedro Teixeira, etc. i ha participat en nombrosos enregistraments per als segells Enchiriadis (*Stabat Mater* de Boccherini), Alia Vox, Glossa, OBS Prometeu i La Mà de Guido.

Actualment compagina la seva carrera artística amb la pedagogia de la veu fent de professora de cant del Cor de Noies de l'Orfeó Català, Coral Cantiga i Cor de Cambra Anton Bruckner i està cursant el doctorat universitari en pedagogia de la veu a la UAB.

Soledad Cardoso, soprano

Nascuda a Santa Fe (Argentina), va iniciar els estudis musicals al Liceo Municipal Antonio Fuentes del Arco. Becada pel Mozarteum Argentino, es va traslladar a Espanya, on va ser deixeble d'Alfredo Kraus i Teresa Berganza a l'ESM Reina Sofia, tot rebent la distinció d'alumna més destacada de la càtedra.

Va guanyar primers premis en diversos concursos nacionals i internacionals: Mozarteum de Santa Fe, Concurs Pau Casals, Certamen Manuel Ausensi, Concurs Internacional de Cant de Clermont-Ferrand...

Al Teatro Real de Madrid ha participat a les òperes *Celos aún del aire matan* d'Hidalgo, *Manon* de Massenet, *Don Carlo*, *The little sweep* de Britten, *El casament* de Mussorgski, *L'enfant et les sortilèges* i *Le nozze de Figaro*, aquestes últimes sota la direcció d'A. Ros Marbà. En el marc del Festival Mozart de la Corunya, ha cantat dirigida per Víctor Pablo Pérez, Jesús López Cobos, Alberto Zedda i Eduardo López Banzo.

Ha interpretat *Così fan tutte*, *La flauta màgica*, *La petita guineu astuta* (Janáček), *L'elisir d'amore*, *Marina* d'Arrieta, *El retablo de Maese Pedro*, *La corte del faraón*, *L'italiana in Algeri*, *Cendrillon* de Viardot, *La bohème* de Puccini, *Carmen* de Bizet, *Peter Grimes* de Britten i *La canterina* de J. Haydn als teatres de La Maestranza de Sevilla, Villamarta de Jerez, Campoamor d'Oviedo, Auditorio de Tenerife, Auditorio de Galicia, Palau de la Música i Palau de les Arts de València, etc., amb els directors E. García Asensio, Alain Lombard, Paul Goodwin, Antonino Fogliani, Pablo Mielgo, Álvaro Albiach i Josep Pons, entre d'altres.

Reconeguda intèrpret del repertori dels segles XVII i XVIII amb criteris històrics, va ser seleccionada per William Christie per a Le Jardin des Voix, realitzar una gira europea amb Les Arts Florissants i cantar *L'incoronazione di Poppea* a l'Opéra de Lió. Va ser convidada per Gérard Lesne i Il Seminario Musicale per cantar *Il martirio di Santa Cecilia* d'A. Scarlatti al Théâtre des Champs Élysées (París) i l'*Oratorio della passione* de Perti, entre d'altres. Al costat d'Anima Eterna i Jos van Immerseel ha cantat *La Creació* de Haydn, i ha interpretat la *Missa en Si menor* de J. S. Bach amb la Nederlandse Bachvereniging. Dirigida per Claudio Scimone ha cantat el *Gloria* de Vivaldi amb I Solisti Veneti.

En l'àmbit ibèric de la música antiga ha col·laborat amb José Miguel Moreno (Orphénica Lyra), Raúl Mallavibarrena (Musica Ficta, Ensemble Fontegara), Emilio Moreno (El Concierto Español, La Real Cámara), Fahmi Alqhai (Accademia del Piacere), Aarón Zapico (Forma Antiqva), Javier Illán i Pablo Gutiérrez (Sphera AntiQva), Enrico Onofri (Orquesta Barroca de Sevilla), Albert Recasens (La Grande Chapelle), Santi Aubert (Orquestra Barroca Catalana), Luis Antonio González (Los Músicos de Su Alteza) i Eduardo López Banzo (Al Ayre Español).

Ha gravat *Júpiter y Semele* d'Antonio de Literes (Harmonia Mundi); *Iphigenia en Tracia* (Glossa) i *Amor aumenta el valor* (Alpha), ambdues de José de Nebra; *Gli amori d'Apollo e di Dafne* de F. Cavalli (Naxos); *Misión: barroco amazónico* (Columna Música); *La guerra de los gigantes* de Sebastián Durón (IBS Classical); *La esfera de Apolo* (Cobra), amb obres de José de Orejón y Aparicio i altres compositors del segle XVIII a Lima (Perú), i, finalment, *Argentina* (IBS Classical) al costat de la pianista Quimey Urquiaga, un disc íntegrament dedicat a la cançó de cambra del seu país d'origen.

Mariona Llobera, contralt

Nascuda a Barcelona, estudià a l'Escola IPSI de Barcelona, on participà activament al Cor Vivaldi, sota la direcció d'Òscar Boada. Ha estudiat el magisteri musical a la UB i història i ciències de la música a la UAB.

Inicià els estudis de cant amb Montserrat Pueyo i acabà el grau professional al Conservatori de Música de Sabadell amb Elisenda Cabero. I els ha continuat amb Margarida Lladó, Marta Mathéu i Jordi Domènech a l'Aula de Música Antiga de Girona i actualment és alumna de Mariel Aguilar. Enguany està cursant el Màster de Lied a l'ESMUC de la Fundació Victoria dels Àngels, sota el mestratge d'Assumpta Mateu, Pep Suriñach i Francisco Poyato.

Des del 2004 forma part de la plantilla del Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana, sota la direcció de Jordi Casas, Josep Vila i Casañas, Simon Halsey i actualment Xavier Puig. I des del 2008 forma part de la plantilla del Cor Francesc Valls (catedral de Barcelona), sota la direcció de David Malet i actualment de Pere Lluís Biosca. Des de fa tres anys interpreta *El cant de la Sibil·la* a la catedral de Barcelona la Nit de Nadal, i amb el Cor Francesc Valls han enregistrat un documental presentat a l'In-Edit Festival i retransmès per TV3, com a guanyador dels Premis Clavé.

Paral·lelament, des del 2012 col·labora habitualment amb Barcelona Ars Nova (sota la direcció de Mireia Barrera) i amb altres formacions musicals: Bach Collegium Barcelona (Pau Jorquera), Cor Cererols (Marc Díaz), Ensemble O Vos Omnes (Xavier Pastrana), Ensemble Lisboa 1740 (Miguel Jalôto) i La Capella Reial de Catalunya (Jordi Savall).

Com a solista ha cantat el *Magnificat* de Cererols, *Te Deum* de Charpentier, *Requiem* de Mozart, *Stabat Mater* de Pergolesi, *Gloria* de Vivaldi, *Magnificat* de Bach, *Rejoice in the Lamb* de Britten i *Weihnachts Oratorium* de Saint-Saëns, entre d'altres. També ha participat en obres escèniques musicals, com *Cantúria cantada* (Carles Santos), *Kantikipugui al Palau*, *Els Jocs Florals de Canprosa* (TNC) i ha interpretat com a membre del quartet solista l'òpera *Only the sound remains* de Kaija Saariaho a Estrasburg. Forma part d'un *ensemble* vocal especialitzat en música del Renaixement i Barroc amb el qual ha creat dos espectacles de música-teatre: *Club Monteverdi* i *Dindirindin!*

Matthew Thomson, tenor

Natural de Melbourne (Austràlia), és un tenor i *coach* vocal amb seu a Barcelona especialitzat en repertori de cambra i solista del Barroc al Classicisme. També té un gran interès en la interpretació de noves composicions. El 2014 va completar un Màster en Música (Ensenyament i Interpretació) al Melbourne Conservatorium of Music a la University of Melbourne, sota la tutela de Stephen Grant, on també va completar la llicenciatura en veu clàssica amb Vivian Hamilton. Ha rebut entrenament o ha participat en *masterclasses* amb Dame Emma Kirkby, Lluís Vilamajó, Ton Koopman, Andrew Lawrence-King i Marta Mathéu, entre d'altres.

Des que es va traslladar a Barcelona l'any 2015, ha treballat amb la majoria de grups vocals professionals de la ciutat, com el Cor de Cambra del Palau de la Música, O Vos Omnes, Cor Cererols, Cor Francesc Valls, Bach Collegium Barcelona o La Capella Reial de Catalunya, entre d'altres. El 2017 va rebre la Beca Bach per participar com a tenor solista en onze *Cantates* de Bach amb el Bach Zum Mitsingen. El 2016 va ser guardonat amb el Premi John Amis de la Dartington International Summer School a través del Tait Memorial Trust.

Algunes de les actuacions més destacades de la carrera de Matthew inclouen: solista a la *Passió segons sant Mateu* de Bach (Ballarat Organs of the Goldfields Festival), Don Ettore de *La cantarina* de Haydn (Teatre de les Comèdies a Reus), Orfeo al Club Monteverdi (Notte e Giorno), solista a *Espanya 1556* (amb Melbourne Banda renaixentista, La Compañía), i solista a *Les Vèspres (1610)* de Monteverdi (Gloriana Chamber Choir i gira amb Newman College Choir de 2015 per Nova Zelanda).

Toni Fajardo, baix

Nascut a Sabadell (1979), combina les tasques de director artístic de Free Art i Notte e Giorno amb una carrera com a intèrpret de repertori antic, clàssic i contemporani. Compositor d'una òpera, *Jordi i el Leviatà* (2017), exerceix com a gestor cultural després de postgraduar-se en polítiques culturals per la Universitat Oberta de Catalunya (2018).

Va estudiar cant al Conservatori Professional del carrer del Bruc, a Barcelona. El seu perfeccionament va tenir el suport de Maty Pinkas i Carlos Chausson. Va ser guardonat al Concurs de Cant Manuel Ausensi al Gran Teatre del Liceu.

El seu repertori abasta des de la lírica (*Il barbiere di Siviglia* de Rossini, *La flauta màgica* de Mozart, *Rigoletto* i *Otello* de Verdi, *La bohème* i *Tosca* de Puccini) fins a les grans obres sacres de W. A. Mozart, J. S. Bach, L. van Beethoven i F. Schubert.

Ha col·laborat també amb nombrosos *ensembles* i orquestres de música antiga, com l'Ensemble Pygmalion, Harmonia del Parnàs, La Grande Chapelle, Resonet, graindelavoix, Capriccio Stravagante i B'Rock, amb els quals ha tingut ocasió d'explorar el repertori dels segles XI al XVIII. Ha estat membre del Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana (1999-2011).

Ha aportat la seva veu als festivals més importants d'Europa: Musikfest de Berlín, Musica Antiqua de Bruges, Festival de Saint-Denis (París), Laus Polyphoniae (Anvers), Festival Europa (Roma), Early Music Festival (Utrecht), Festival de Peralada, Festival Haut Jura (Suïssa), Festival de Noirlac i d'Ambronay (França).

Ha cantat com a solista al Palau de la Música Catalana, Gran Teatre del Liceu, Teatro Argentino de Roma, BOZART de Brussel·les o Concertgebouw d'Amsterdam, entre molts d'altres. Ha treballat sota la batuta de Franz Bruggen, Marc Minkowski, Wim Maesele, Björn Schmelzer o Skip Sempé.

Ha enregistrat nombrosos discs, com *La Magdalene*, *Cecus* i *Cesena* amb graindelavoix per a Glossa Music i *La pellegrina* amb Collegium Vocale de Gant i *Capriccio Stravagante* per a Paradizo.

Recentment ha estrenat l'espectacle *Madrigals* amb la companyia Muziektheater Transparant al prestigiós centre escènic de Singel d'Anvers. Actualment en gira per Bèlgica, Holanda, França, Alemanya i Itàlia.

Entre els seus projectes té l'estrena de *Sempre neu* aquest 2023 amb la companyia Notte e Giorno, que dirigeix artísticament, i posant en funcionament l'Associació Free Art per a la promoció de l'acció comunitària escènica. Està becat per la Generalitat de Catalunya per a la recerca i innovació en arts escèniques i ha rebut el Premi Barcelona 2020 de Creació Comunitària que atorga l'ICUB (Ajuntament de Barcelona).

Edwin Garcia, tiorba

Nascut a Bogotá (1980), començà els estudis a la Pontificia Universidad Javeriana, on obtingué el títol de guitarra clàssica el 2004 amb Carlos Posada. El 2011 obtingué el grau superior en interpretació d'instruments històrics a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC), sota la tutoria de Xavier Díaz Latorre, Mara Galassi i Monica Pustilnik. Ha rebut classes magistrals d'Ariel Abramóvich, Hopkinson Smith, Juan Carlos Rivera, Juan Carlos de Mulder i Paul O'Dette, entre d'altres.

Ha participat amb les formacions Hemiola, Del Enzina i Alba Sonora, del qual és membre fundador, i ha ofert gires de concerts per Colòmbia amb el programa *Lamenti i sospiri* dedicat a la música italiana del segle XVII. També ha col·laborat amb l'Accademia Internazionale della Música de Milà, sota la direcció de Mara Galassi, amb la Compañía Nacional de Teatro Clásico de España, amb l'Orquestra del Gran Teatre del Liceu sota la direcció de Harry Bicket i amb diverses agrupacions, com el Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana, Cor Francesc Valls, La Dispersione, Exaudi Nos, Accademia 1750, O Vos Omnes, Los Músicos de Su Alteza, Vespres d'Arnadí i Ensemble Meridien, entre d'altres.

Ha participat en el treball discogràfic *Del mar del alma*, amb músiques i lletres de la Bogotá colonial (Arion music, 2007) amb l'ensemble colombià Música Ficta.

Actualment es dedica professionalment a la interpretació amb criteris històrics d'instruments de corda polsada i a l'ensenyament de la guitarra clàssica i el llenguatge musical a l'Escola de Música del Palau i a l'Escola Coral de l'Orfeó Català. És director i fundador de l'Agrupació La Sonorosa.

Jordi Pérez Solé, direcció d'escena i dramaturg

Llicenciat en direcció i dramaturgia per l'Institut del Teatre de Barcelona. Amplià la seva formació com a director a la Scuola Europea per l'Arte dell'Attore (Sant Miniato, Itàlia), i a l'Obrador Internacional de la Sala Beckett i a la Biennale Teatrale de Venècia com a dramaturg convidat (2014, 2016).

Entre les seves últimes produccions com a director i dramaturg trobem *Oníria*, somnis i òpera barroca (2016); *Todos se burlan de mí*, obra barroca popular (Teatre Sarrià, 2016); *Dido Reloaded / Go, Aeneas, go*, òpera contemporània (OBNC, Neükollner Oper de Berlín, Teatre Lliure, guardonada amb el Berliner Opernpreis 2014 al millor projecte europeu d'òpera contemporània); *Suite de l'aigua*, òpera sobre l'aigua (Comediants, Auditori de Barcelona, 2014); *El regal del bicentenari*, obra musical sobre Verdi i Wagner (Festival de Peralada, 2013); *Millet*, òpera contemporània (Almeria Teatre, 2013); *Sonets de Shakespeare*, adaptació musical (Can Felipa, 2011), i *Il più bel nome* (Llotja de Barcelona, 2011).

Des del 2017 dirigeix el cicle d'òpera de cambra Off Liceu al Gran Teatre del Liceu. El 2017, igualment, dirigí una adaptació de *Hansel i Gretel* al Teatro Real de Madrid i al Festival de Granada.

És assessor de projectes de nova creació del Gran Teatre del Liceu. Com a investigador, segueix una línia d'investigació sobre noves tendències a l'òpera des del 2011, becat per la Generalitat de Catalunya. També és director artístic de *La mama, producció i comunicació*.

Notte e Giorno

Notte e Giorno treballa per donar nous formats escènics i crear nous públics per a la música de tots els estils: del Renaixement al Romanticisme, del Barroc a l'electrònica. Des de la seva fundació el 2017 amb l'òpera *Jordi i el Leviatà* de Toni Fajardo, que n'és el director artístic, ha estrenat, a més de *Jordi i el Leviatà* (2017), *Club Monteverdi* (2017), *Schubert de prop* (2019), *Dindirindín!* (2021) i *Nou Leiermann* (2022).

Ha impulsat la creació de l'Associació Free Art, a través de la qual treballa per vertebrar els futurs projectes de manera comunitària. El primer, *Sempre neu*, veurà la llum la tardor del 2023. Ha ofert més d'una trentena d'actuacions per tot el territori català: Maldà Teatre de Barcelona, Festival de Torroella, Festival Espurnes Barroques, Festival de Campllong, Note d'Aigua d'Arbúcies, Nits Musicals de Vallromanes, Auditori de Vilafranca, Teatre Metropol de Tarragona, etc. Recentment ha representat *Club Monteverdi* al Festival Bach de Puerto de la Cruz (Tenerife).

Ha estat condecorat amb el Premi Cultura Barcelona 2020 per la iniciativa Free Art i amb la beca Chebec de l'ICUB i la Unió Europea (2019). També ha rebut la menció d'espectacle recomanat per «Time Out», JJMM de Catalunya, «Revista Musical Catalana», «Òpera Actual», Catalunya Música i el programa.cat de l'ICEC.

Textos

"Zefiro Torna" de *Scherzi musicali*

Zefiro torna e di soavi accenti
l'aer fa grato e' il piè discioglie a l'onde
e, mormoranda tra le verdi fronde,
fa danzar al bel suon su'l prato i fiori.

Inghirlandato il crin Fillide e Clori
note temprando lor care e gioconde;
e da monti e da valli ime e profond
raddoppian l'armonia gli antri canori.
Sorge più vaga in ciel l'aurora, e'l sole,
sparge più luci d'or; più puro argento
fregia di Teti il bel ceruleo manto.
*Torna Zèfir, i amb dolços accents
fa l'aire plaent; els seus peus agiten les ones,
i, murmurant en el verd fullatge,
fa dansar les flors al prat amb ses dolces melodies.*

*Amb els cabells guarnits de flors, Fil·lis i Cloris
canten amb accents joiosos i curulls d'amor;
I dels alts monts i les valls profundes,
els antres melodiosos redoblen l'harmonia.
Més esplèndida encara, sorgeix l'albada al cel,
el sol escampa més raigs d'or,
i Tetis amb més pur argent guarneix el bell mantell d'atzur.*

Sol io, per selve abbandonate e sole,
l'ardor di due begli occhi e'l mio tormento,
come vuol mia ventura, hor piango hor canto.
*Jo sol, per boscos deserts i solitaris,
ara ploro ara canto, com vol el meu destí,
l'ardor de dos bells ulls i el meu turment.*

"Sì dolce è il tormento" de *Quarto scherzo delle ariose vaghezze*

Sì dolce è il tormento che in seno mi sta
ch'io vivo contento per cruda beltà...
nel ciel di bellezza s'accreschi fierezza et manchi pietà
che sempre qual scoglio all'onda d'orgoglio mia fede sarà.
*Tàn dolç és el turment en el meu cor
que visc feliç per una beutat cruel...
En el cel de la bellesa, creix l'arrogància i manca la pietat,
però com una roca contra l'onada de l'orgull
serà la meva fe.*

"Vorrei baciarti" del *Settimo Libro dei madrigali*

Vorrei baciarti, o Filli,
ma non so come, ove il mio bacio scocchi,
ne la bocca o negli occhi.
Cedan le labbra a voi, lumi divini,
fidi specchi del core,
vive stelle d'amore.
Ah pur mi volgo a voi, perle e rubini,
tesoro di bellezza,
fontana di dolcezza,
bocca, onor del bel viso:
nasce il pianto da lor, tu m'apri il riso.
*Voldria besar-te, o Fil·lis,
però no sé com,
on llançar-te el meu petó,
a la boca o als ulls.
Que us cedeixin els llavis, astres divins,
reflexos fidels del cor,
flames vives de l'amor.
Ah, però m'adreço a tu,
perles i robins,
tresor de bellesa,
font de dolçor,
boca, glòria d'aquesta bell rostre:
dels ulls neixen els plors,
i de tu, el somriure.*

"Ah dolente partita" del *Quarto libro dei madrigali*

Ah, dolente partita!
ah, fin de la mia vita!
da te parto e non moro?
E pur i provo
la pena de la morte
e sento nel partire
un vivace morire,
che da vita al dolore
per far che moia immortalmente il core
Ah! dolorosa partença!
ah! fi de la meva vida!
et deixo i no moro?
I no obstant sento
el dolor de la mort
i sento en aquesta partença
una mort vivaç,
que dona vida al dolor
per fer morir immortalment el cor

"Di misera Regina" d'*Il ritorno d'Ulisse in patria*

Di misera Regina
non terminati mai dolenti affanni!
L'aspettato non giunge,
e pur fuggono gli anni.
La serie del penare è lunga, ah! troppo.
A chi vive in angosce il tempo è zoppo.
Fallacissima speme,
speranze non più verdi ma canute,
all'ivecchiato male
non promettete più pace o salute.

Scorsero quattro lustri
dal memorabil giorno,
in cui con sue rapine,
il superbo Troiano
chiamò l'alta sua patria alle ruine.

A ragion arse Troia,
poiché l'Amore impuro
ch'è un delitto di foco,
si purga con le fiamme.
Ma ben contro ragione
per l'altrui fallo
condannata innocente,
dell'altrui colpe io sono
l'afflitta penitente.
Ulisse accorto, e saggio,
tu, che punir gli adulteri ti vanti,
aguzzi l'armi
e susciti le fiamme
per vendicar gli errori
d'una profuga greca;
e intanto lasci
la tua casta consorte
fra i nemici rivali,
in dubbio dell'onore,
in forse a morte.

Ogni partenza attende
desiato ritorno,
tu sol del tuo tornar
perdesti il giorno.
*Les doloroses afliccions no acaben mai
per a una reina dissortada!
L'esperat no acaba d'arribar,
i no obstant s'escapen els anys.
Són moltes ja les meves penes, ai, massa.
Per a qui viu angoixat el temps és coix.
Esperances fal·laces,
espers ja no són verds, sinó canosos,
i als meus vells mals
ja no promets més pau ni consol.*

*Han passat quatre lustres
des d'aquell dia memorable
en què, amb el seu segrest,
el superb troià
va portar la seva gran pàtria a la ruïna.*

*Amb raó va cremar Troia,
perquè l'amor impur,
que és crim de foc,
es purga amb les flames.
Però va contra raó
que per l'error aliè
sigui condemnada innocent,
soc l'afligida penitent
de les culpes alienes.
Ulisses sensat, i savi,
tu que presumies de punir els adúlter,
esmoles les armes
i aties les flames
per venjar els errors
d'una pròfuga grega,
mentre deixes
la teva casta esposa
a la mercè de rivals i enemics,
arriscant l'honor
i potser la vida.*

*Tota partença comporta
l'esperança d'un retorn
tan sols tu,
has perdut el dia de tornada.*

**"Damigella tutta bella" de *Scherzi musicali* a tre
voci**

Damigella
tutta bella,
versa quel bel vino
fa che cada la rugiada
distillata di rubino.

Ho nel seno
rio veneno,
che vi sparse Amor profondo;
ma gittarlo
e lasciarlo
vo' sommerso in questo fondo.

Damisel·la
tota bella,
aboca aquest bell vi
fes que caigui la rosada
destil·lada de robí.

Em corre pel pit
el verí,
que us escampa Amor profund;
però el rebutjo
i el deixo
submergit en l'abisme.

"Superbo è l'uom" d'*Il ritorno d'Ulisse in patria*

Superbo è l'uom, ed è del suo peccato
Cagion, benché lontana, il Ciel cortese,
Facile, ahi, troppo in perdonar l'offese.
Fa guerra col destin, pugna con fato,
tutt'osa, tutt'ardisce,
l'umana libertade,
indomita si rende,
e l'arbitrio dell'uom
col Ciel contende.

Ma se Giove benigno
i trascorsi dell'uom troppo perdona,
tenga egli a voglia sua nella gran destra
il fulmine ozioso,
tengalo invendicato.

Ma non soffra Nettuno
col proprio disonor
l'uman peccato.

*Superb és l'home i és el seu pecat
Encara que llunyà, el cel amable
tendeix fàcilment, ai, a perdonar les ofenses.
Combat contra el destí, lluita contra la sort,
a tot s'atreveix, a tots desafia,
la llibertat humana,
es torna indomable,
i la voluntat de l'home
s'enfronta al cel.*

*Però si Júpiter benigne
perdona massa les faltes de l'home,
si ell ho desitja, que mantingui el llamp ociós
a la seva mà drete.*

*Però que no pateixi Neptú,
amb el mateix deshonor,
el pecat humà.*

"Pur ti miro" de *L'Incoronazione di Poppea*

Pur ti miro, pur ti godo,
pur ti stringo, pur t'annodo,
più non peno, più non moro,
o mia vita, o mi tesoro.

Io son tua...

Tuo son io...

Speme mia, dillo, di,
tu sei pur, l'idol mio,
sì, mio ben,
sì, mio cor, mia vita, sì.

Pur ti miro, pur ti godo,
pur ti stringo, pur t'annodo,
più non peno, più non moro,
o mia vita, o mi tesoro.

*Et miro, em delecto,
t'estrenyo, estic lligat a tu,
ja no pateixo, ja no moro,
o vida meva, o tresor meu.*

Jo soc teva...

Tu ets meu...

*Esperança meva, digues, parla,
tu també ets el meu ídol,
sí, el meu bé,
sí, el meu cor, la meva vida, sí.*

*Et miro, em delecto,
t'estrenyo, estic lligat a tu,
ja no pateixo, ja no moro,
o vida meva, o tresor meu.*

"Ohimé ch'io cado" del *Quarto scherzi delle
ariose vaghezze*

Ohimé ch'io cado, ohimé
ch'inciampo ancor il piè
Pur come pria,
E la sfiorita mia
Caduta speme
Pur di novo rigar
Con fresco lagrimar
Hor mi conviene.

Lasso, del vecchio ardor
Conosco l'orme ancor
Dentro nel petto;
Ch'ha rotto il vago aspetto
E i guardi amati
Lo smalto adamantin
Ond'armarò il meschin
Pensier gelati.

O Champion immortal
Sdegno; come sí fral
Hor fuggi indietro;
A sott'armi di vetro
Incanto errante
M'hai condotto infedel
Contro spada crudel
D'aspro diamante.
*Ai las, caic, ai las,
el meu peu ensopega de nou
un i altre cop
I el meu pansiment esvaït
Esperança perduda
Avui em convé
regar-la de nou
amb llàgrimes fresques.*

*Cansat, del vell ardor
reconec encara l'empremta
al meu cor;
Ara que el bell semblant
i les mirades amants
van rompre l'escut adamantí
on amagava el miser
els seus pensaments glaçats.*

*O campió immortal,
menyspreu; com si esdevingut fràgil
ara recules fugint;
amb armes de vidre,
Encantat, errant,
M'has conduït, infidel,
Davant l'espasa cruel
D'aspre diamant.*

O come sa punir
Tirann'amor l'ardir
D'alma rubella!
Una dolce favella,
Un seren volto
Un vezzoso mirar,
Sogliono rilegar
Un cor disciolto.

Occhi belli, ah se fu
Sempre bella virtù
Giusta pietate!
Deh voi non mi negate
Il guardo e'l riso
Che mi sa la prigion
Per sí bella cagion
Il Paradiso.

*O com sap castigar
l'amor tirà l'ardor
de l'ànima rebel!
Una paraula dolça,
un rostre serè,
una mirada melindrosa,
Tornen a encastar
un cor deslliurat.*

*Bells ulls, ah, si
Sempre va ser una bella virtut
La justa pietat!
Ah, no em neguis
La mirada i el somris,
Que la presó
per tan bella raó
sigui paradís.*

"Sì, ch'io vorrei morire" del *Quarto libro dei madrigali*

Sì, ch'io vorrei morire,
ora ch'io bacio, amore,
la bella bocca del mio amato core.

Ahi, car' e dolce lingua,
datemi tanto umore,
che di dolcezza in questo sen' m'estingua!

Ahi, vita mia, a questo bianco seno,
deh, stringetemi fin ch'io venga meno!
Ahi, bocca! Ahi, baci! Ahi, lingua! Torn' a dire:
Sì, ch'io vorrei morire!
Sì, voldria morir
ara que beso, amor,
la bella boca del meu cor estimat.

Ai, llengua dolça i amada,
doneu-me tanta aigua
que m'extingeixi de dolçor en aquest pit.

Ai, vida meva, a aquest pit blanc,
oh, abraceu-me fins que em desmaï.
Ai, boca! ai, besades! ai, llengua! Torno a dir:
Sì, voldria morir!

"Rosa del ciel" de l'Orfeo, *favola in musica*

Rosa del ciel, vita del giorno,
e degna prole di lui
he l' Universo affrena,
sol, che'l tutto circondi
e 'l tutto miri,
da gli stellati giri,
dimmi:
vedesti mai di me più lieto
e fortunato amante ?
Fu ben felice il giorno,
mio ben, che pria ti vidi,
e più felice l' hora
che per te sospirai,
poich' al mio sospirar
tù sospirasti.

*Rosa del cel, font de vida
i digna descendent
de qui guia l'Univers,
sol, que tot envoltes
i tot mires,
des de les voltes estelades,
digue'm:
has vist algun cop
un amant més feliç i joiós que jo?
Que feliç va ser el dia,
estimada, que abans et veié,
i encara més feliç l' hora
que sospirí per tu
perquè als meus sospirs
tu sospirares;*

Felicissimo il punto
che la candida mano
pegno di pura fede à me porgesti.
Se tanti cori avessi
quant' occh' il ciel sereno
e quante chiome sogliono i
colli haver
l'Aprile e 'l Maggio,
colmi si farien tutti
e traboccanti di quel piacere
ch'oggi mi farà contento.

*Molt feliç el moment
quan la teva mà blanca em vas tendir
prova de pur amor.
Si tingués tants cors
com ulls té el cel serè
i com capçades solen tenir
els turons
a l'abril i al maig,
plens es farien tots
i curulls d'aquell plaer
que avui em fa feliç.*

"Io mi son giovinetta" del *Quarto libro dei madrigali*

«Io mi son giovinetta,
e rido e canto alla stagion novella»,
cantava la mia dolce pastorella,
quando subitamente
a quel canto il cor mio
cantò, quasi augellin vago e ridente:
«Son giovinetto anch'io,
e rido e canto alla gentil e bella
primavera d'Amore
che ne' begli occhi tuoi fiorisce».
Ed ella:
«Fuggi, se saggio sei (disse) l'ardore,
fuggi, ch'in questi rai
primavera per te non sarà mai».
*“Jo soc joveneta,
i ric i canto en la nova estació”,
cantava ma dolça pastorel·la,
quan de sobte
a aquest cant el meu cor
cantà, com un ocell feliç i rialler:
“Jo també soc jovenet,
i ric i canto a la bella i gentil primavera d'Amor
que floreix als teus bells ulls”.*
I ella:
*“Fuig, si ets savi (digué), la flama
fuig, perquè en aquests raigs
no hi haurà mai primavera per a tu”.*

"Sento un certo non so che" de *L'Incoronazione di Poppea*

Sento un certo non so che,
che mi pizzica, e diletta,
dimmi tu che cosa egli è,
damigella amorosetta.
Ti farei, ti direi,
ma non so quel ch'io vorrei.
Se sto teco il cor mi batte,
se tu parti, io sto melenso,
al tuo sen di vivo latte,
sempre aspiro e sempre penso.
Ti farei, ti direi,
ma non so quel ch'io vorrei.

*Sento un cert no sé què,
que em pessiga, i recrea,
digue'm tu què és,
damisel·la amoroseta.*

*Ho faria, t'ho diria,
però no sé què voldria jo.*

*Si em quedo amb tu el meu cor batega,
si te'n vas, estic malenconiós,
al teu pit de llet viva,
sempre aspiro i sempre penso.*

*T'ho faria, et diria,
però no sé què voldria jo.*

"Il Lamento della Ninfa" (2a part) de *Madrigali guerrieri et amorosi*

"Amor," dicea, il ciel
mirando il piè fermò
"dove, dov'è la fé
che 'l traditor giurò?

Fa che ritorni il mio
amor com'ei pur fu,
o tu m'ancidi, ch'io
non mi tormenti più."

Miserella, ah più no,
tanto gel soffrir non può.
*"Amor", deia ella,
mirant el cel, el peu ferm,
"on és, on és la fe
que el traïdor em va jurar?*

*Fes que em torni el meu
amor com feia,
o mata'm, que jo
no em turmenti més".*

*Infeliç, ah ja no pot més,
més, suportar tanta fredor.*

"Non vo' più ch'ei sospiri
se non lontan da me,
no, no, che i suoi martiri
più non dirammi, affé!

Perché di lui mi struggo
tutt'orgoglioso sta,
che sì, che sì se 'l fuggo
ancor mi pregherà?
*"Ja no vull que sospiri
si és lluny de mi,
no, no, que les seves sofrances
ja no me les infligeixi més, ho juro.*

*Perquè l'enyoro
és ple d'orgull,
però si fujo lluny d'ell,
potser em tornarà a pregar?*

Se ciglio ha più sereno
colei che 'l mio non è,
già non rinchiude in seno
Amor si bella fé.

Né mai si dolci baci
da quella bocca havrai,
né più soavi; ah, taci,
taci, che troppo il sai."
*Si la seva mirada és més serena
que la meua,
ja no tanca al seu cor,
Amor, un tan bella fe.*

*Ni rebrà mai dolces besades dolces
d'aquests llavis,
ni més tendres; ah, calla,
calla, que ho sap prou bé."*

"Dolci miei sospiri" de *Scherzi musicali a tre voci*

Dolci miei sospiri
dolci miei martiri
dolce mio desio
e voi dolci canti
e voi dolci pianti
rimanete, a Dio.

Hora miei sospiri
hora miei martiri
e tu mio desio
e voi dolci canti
e voi dolci pianti
rimanete, a Dio.
*O els meus dolços sospirs
O els meus dolços sospirs
O el meu desig
I tu les meves dolces cançons
I tu dolces llàgrimes,
romangueu, a Déu.*

*Ara els meus sospirs
Ara els meus sospirs
I tu el meu desig
I vosaltres dolços cants
I vosaltres dolços plors
romangueu, a Déu.*

"Lasciate i monti" de l'Orfeo, favola in musica

Lasciate i monti, lasciate i fonti,
ninfe vezzose e liete,
e in questi prati
a i balli usati
leggiadro il piè rendete.
Qui miri il sole
vostre carole
più vaghe assai di quelle,
ond' a la Luna,
a l' aria bruna,
danzan in ciel le stelle.
*Deixeu les muntanyes, deixeu les fonts,
nimfes gràcils i joioses,
i en aquests prats
fets per dansar,
feu gallards els peus.
Que el sol miri aquí
les vostres rondes
més esplèndides que les altres,
on a la Lluna,
a l'aire bru,
dansen al cel els estels.*

"Io non dirò qual sia" de l'Orfeo, favola in musica

Io non dirò qual sia nel tuo gioire,
Orfeo, la gioia mia,
che non hò meco il core,
ma teco stassi
in compagnia d' Amore.
Chiedilo dunque a lui s'
intender brami quanto lieta
i gioisca,
e quanto t' ami.
*Jo no diré qui és en el teu fruïr,
Orfeu, la meva joia,
que no tinc el cor amb mi,
sinó amb tu,
en companyia de l'Amor.
Pregunta-li, doncs, a ell
si vol saber com n'és de feliç
i joiosa,
i quant t'estima.*

"Movete al mio bel suon" de *Madrigali guerrieri et amorosi*

Movete al mio bel suon le piante snelle,
Sparso di rose il crin leggiadro e biondo.
E, lasciato dell'Istro il ricco fondo,
Vengan l'humide ninfe al Ballo anch'elle.
*Mou al meu so melodiós els teus peus delicats,
Amb roses aquí i allà als cabells esplèndids i daurats.
I, deixat el ric fons del Danubi,
que les nimfes de l'aigua també vinguin al ball.*

Fuggano in sì bel dì nubi e procelle.
D'aure odorate el mormorar giocondo
Fatt'eco al mio cantar, rimbombi il mondo
L'opre di Monteverdi eccelsi e belle.
*En un tan bell dia que desapareguin núvols i tempestes
que el murmuri juganer de les brises fragants
es faci ressò del meu cant, que ressoni el món
amb les excelses i belles obres de Monteverdi.*

També et pot interessar...

Palau Opera

Dissabte, 11 de març de 2023, 19 h.

Sala de Concerts

Mark Padmore, tenor

Sara Mingardo, contralt

Jorge Navarro Colorado, tenor

Julieth Lozano, soprano

Mark Milhofer, tenor

Omar Mancini, tenor

Francesca Billiotti, mezzosoprano

Guisseppina Bridelli, mezzosoprano

Jérôme Varnier, baix

Denzil Delaere, tenor

Nile Senatore, baríton

Vince Yi, contratenor

William Meinert, baix

Tarik Bousselma, tenor

Cor de cambra del Palau de la Música

Catalana (Xavier Puig, director)

Europa Galante

Fabio Biondi, director

C. Monteverdi: *Il ritorno d'Ulisse in patria* (versió de concert)

Llibret de Giacomo Badoaro

Preus: de 30 a 78 €

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Calaf Grup – Cardoner Grup – Catalonia Hotels & Resorts – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Deloitte – Eurofirms Group – FC Barcelona – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – La Fageda – Quadris – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L.

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme, S.L. – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Membres Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Marta Barnes – professor Rafael I. Barraquer Compte – Mariona Carulla Font – Lluís Carulla Font – Carlos Colomer Casellas – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarissas – María José Lavin Guitart – Anna Saura Miarnau – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – M^a. del Carmen Pous Guardia – Josep Colomer Maronas – Joaquim Uriach Torello

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

